

Magyar Művészeti Akadémia
Művészetelméleti és Módszertani
Kutatóintézet

A művészet KÖZEGE

KONFERENCIA
2019. MÁRCIUS 11-12.

PESTI VIGADÓ
a Magyar Művészeti Akadémia székháza

Az MMA Művészetelméleti és Módszertani Kutatóintézet a

intézménye.

A borítón Bujnovszky Tamás fotója látható.

Előszó

A művészet az emberrel egyidős a földön. Tudományágak sokasága foglalkozik vele, számtalan szempont szerint vizsgálva a talányos jelenséget. A művészet történelme során körülvette az embert, mint ahogy bizonyos értelemben az ember is körülvette művészetét. Állítható, hogy egymás közegeiként működtek. A művészet mindig hatott a közegre, amelyből származott.

A konferencia a művészetet körülvevő világra, miliőre, atmoszférára, közösségre, társadalomra fókuszál: milyen nyomot hagy, milyen hatást vált ki a művészet mindabban, ami körülveszi, amiben maga elhelyezkedik, és ahol ő maga is más művészetek vagy műalkotások közegét vagy közegelemét képezi.

*Kocsis Miklós
Boros János*

Program

2019. március 11., hétfő

9.30–10.00	Regisztráció
10.00–10.20	Köszöntő: Kocsis Miklós
10.20–10.40	<i>Kucsera Tamás Gergely: A leginkább emberi...</i>
10.40–11.00	<i>Farkas Attila: A totális közeg – Művészet az ipari civilizációban</i>
11.00–11.10	Hozzászólások
11.10–11.30	Kávészünet
11.30–11.50	<i>Demeter Tamás: Közeg és tartalom – A szociológiai művészetértelmezés korlátai és kilátásai</i>
11.50–12.10	<i>Cseporán Zsolt: Művészetigazgatás és művészetmenedzsment</i>
12.10–12.30	<i>Pécsi Györgyi: A könyvkiadás gyakorlata</i>
12.30–12.40	Hozzászólások
12.40–13.20	Ebédészünet
13.20–13.40	<i>Orbán Jolán: Az írás mint a festészet adománya – Hantai Simon művészetének közegei</i>
13.40–14.00	<i>Jarjabka Ákos – Kuráth Gabriella: A művészeti alkotások szerepe, avagy egy jubileumi projektnek lehet hosszú távú hatása a felsőoktatásban?</i>

14.00–14.20	<i>Szabó Andrea</i> : A magyar fiatalok és a kultúra – A hagyományos és az újkultúra határán
14.20–14.30	Hozzászólások

2019. március 12., kedd

9.30–10.00

Regisztráció

10.00–10.20

Fehér Anikó: „Hidegen fújnak a szelek...” – A világzene-jelenség virágzása Magyarországon

10.20–10.40

Windhager Ákos: Szerep, tánc, zene – A magyar balett-történet megszakíttósága

10.40–11.00

Wesselényi-Garay Andor: A papír tere – Az építészeti kiállítás mediális lehetőségeiről

11.00–11.10

Hozzászólások

11.10–11.30

Kávészünet

11.30–11.50

Sík Attila: Miért szép a szép? – Neuroesztétika dióhéjban

11.50–12.10

Kassai Endre: A művészet- és kultúrafinanszírozás vizsgálatának keretei

12.10–12.30

Kereszneyi János: A Műhely Modell, azaz hogyan tudjuk feltárni és modellezni a kulturális műhelyek működésének társadalmi-gazdasági viszonyrendszerét

12.30–12.40

Hozzászólások

12.40–13.20

Ebédészünet

- 13.20–13.40 Fehér Euridiké: „Új médiás” kihívások a színházmarketingben vidéki kőszínházi példák alapján
- 13.40–14.00 *Kollarik Tamás*: A film mint stratégiai ágazat – A magyar film támogatásának gazdasági relevanciái, jogfejlesztő hatása
- 14.00–14.10 Hozzászólások
- 14.10–14.30 Zárszó: Boros János**

Absztraktok

Kucsera Tamás Gergely

a Magyar Művészeti Akadémia főtitkára

A leginkább emberi...

A társadalomtudományok felől nézve a művészetpártolás, a művész-, illetve művészeti oktatás, a művészetközvetítés és a közönségnevelés összefüggő kérdéseinek köre lényegi és megválaszolandó. A művészeti tevékenység során létrehozott alkotások, produkciók eljuttatása a közönséghez a kulturális szférában szerepet vállaló állami és nem állami szereplőknek egyaránt kiemelt feladatot ad, de ezek a – némelykor veszedelmes – viszonyok – az állandó változásuk miatt is – folyamatosan elemzésre sarkallják az érdeklődő kutatót, s elgondolkoztatják a laikust is.

Az előadás igyekszik felvillantani az emberi létezéshez kötött tevékenységek összességéből a leginkább emberinek, a – humán létmódnak alapot adó – művészetnek az egyéni, csoportos és társadalmi jellemzőit, akár a művészek, akár a művészet iránt érdeklődők, akár az iránt kevésbé fogékonyak felől vizsgálva azt.

Farkas Attila

a Magyar Művészeti Akadémia Művészetelméleti és Módszertani Kutatóintézetének tudományos munkatársa, a Szent István Egyetem adjunktusa, filozófus

A totális közeg – Művészet az ipari civilizációban

Az előadás első részében összefoglalásra kerülnek annak a XX. századi elméletnek a legfontosabb jellemzői, amelyek szerint a modern ipari termelés civilizációja a társadalom, a kultúra és az ember egészét saját képére formálja különböző csatornákon történő manipuláció segítségével. E csatornák közül kitüntetett

szerepet kap a művészet és a tágan értelmezett modern tömegkultúra: e kettő viszonyának értékelése az elmélet egyik legtöbbet idézett eleme. A másik sokat hivatkozott elem politikai. Az okfejtésekből az következik, hogy nemcsak a XX. század diktatúrái voltak totalitáriusok, hanem a demokrácia is az mind a mai napig. A modern tömegdemokráciában is azzal állunk szemben, hogy a megszemélyesített, de lényegében személytelen hatalom a társadalom egészét, illetve az emberek képzeteinek teljességét uralja. Ez a teória megjelenik a Frankfurti Iskola képviselőinél, elsősorban Theodor Adorno és Herbert Marcuse írásaiban, de a korai Jürgen Habermas gondolkodásában is, tetten érhető többek között Oswald Spengler és Martin Heidegger filozófiájában, Aldous Huxley és Georg Orwell munkásságában, valamint számos követőjükénél. Az előadás második része kimutatja azokat a lehetőségeket, amelyek a determinista-dialektikus elmélet szorítását képesek feloldani és esélyt adnak az autonóm művészetnek.

Demeter Tamás

a Pécsi Tudományegyetem egyetemi tanára

Közeg és tartalom – A szociológiai művészetértelmezés korlátai és kilátásai

A szociológiai fogalomalkotásra támaszkodó művészetértelmezés lehetőségei a XX. századi (magyar) művészetfilozófiai gondolkodás egyik centrális problémája. Hogy szociológiai eszköztárral mit és hogyan érthetünk meg műalkotásokból, és hogy ez miként viszonyul az értelmezés más – így például pszichológiai és különösképpen esztétikai – perspektíváihoz, a szociológia születésétől foglalkoztatja a (magyar) filozófia- és szociológiatörténet klasszikusait. Az előadás e klasszikusok örökségétől indulva amellett fog érvelni, hogy bár a szociológiai eszköztár nem alkalmas arra, hogy a művészetről kimerítő diskurzust folytassunk, ám általa olyasmiről tudunk beszélni, amiről más eszközökkel nem, és ennek az az oka, hogy nem létezik a művészetre vonatkozó kimerítő

diskurzus. Ennek híján egymással inkompatibilis és inkongruens diskurzusok vonatkoznak a művészetre, ám ez cseppet sem sajnálatos körülmény: ez teszi lehetővé, hogy a művészetről – kognitív haszon jogos reményében – többféle értelemben beszéljünk.

Cseporán Zsolt

a Pécsi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karának
adjunktusa

Művészetigazgatás és művészetmenedzsment

A művészeti élet koordinációja – a köznyelv leegyszerűsítő összemosása ellenére – alapvetően két dimenzióban értelmezhető: közhatalmi és intézményi szinten. Előbbi alanyai az állam és a helyi önkormányzatok, tevékenységük pedig az irányításban (közigazgatásban) – közelebbről a művészet közjogi szervezetének működtetésében és a közszolgáltatások biztosításában – jelölhető meg. Ezzel ellentétben utóbbi alatt konkrét művészeti intézmény vezetése értendő.

Ebből kifolyólag nem csupán jogi és gazdasági, hanem szakmai szempontból is lényeges különbségek mutathatók ki a művészetigazgatás és -menedzsment között. Más megközelítésben azonban a két terület szoros összefonódása tapasztalható: egyrészt a rész-egész viszonyból adódóan, másrészt a top-down és bottom-up folyamatok párhuzamosságának köszönhetően.

Mindezek következtében – a művészeti szféra kortárs tendenciáinak megértése végett – nélkülözhetetlen a szóban forgó két aspektus, valamint a köztük lévő komplex reláció árnyalt elemzése.

Pécsi Györgyi

a Magyar Művészeti Akadémia levelező tagja, irodalomtörténész,
kritikus

A könyvkiadás gyakorlata

Az előadás a művészeti könyvkiadás jelenkori problémás kérdéseit tekinti át. A rendszerváltozás óta eltelt közel három évtized alatt nem szerveződött meg egy olyan új struktúra, amely piaci körülmények között biztosítani tudná a rendszeres, a művészeti területeket kellően reprezentáló művészeti könyvek megjelenését és a célközönséghez való eljuttatását. A teljes könyvkiadási folyamatot leginkább az esetlegesség és a tervezhetőség hiánya jellemzi szerző, kézirat, könyvkiadó, gyártás finanszírozása, marketing, kereskedelem vonatkozásban.

Orbán Jolán

a Pécsi Tudományegyetem Magyar Nyelv- és Irodalomtudományi Intézetének intézetvezető egyetemi tanára

Az írás mint a festészet adománya – Hantai Simon művészetének közegei

A Pompidou Központban rendezett Hantai-kiállítás (2013), a Dominique Fourcade, Isabelle Monod-Fontaine, Alfred Parquement által kiadott Simon Hantai (Paris, Centre Pompidou, 2013) kötet, a Maklárý Kálmán kiadásában megjelent Simon Hantai I-II. (Fine Art Publishing, 2012–2013) kötetek, a Ludwig Múzeum Hantai-kiállítása (2014), valamint Hantai levelezésének – Jean-Luc Nancy, Jacques Derrida, Didi-Huberman, Hélène Cixous– kiadásai lehetőséget kínálnak a művészet, az irodalom és a filozófia közötti viszony újraértelmezésére Hantai életművében. Az előadás három szempont alapján elemzi ezt a viszonyt: 1. Az írás mint módszer – Breton és Hantai; 2. A „hajtogatás (pliage) mint módszer” – Mallarmé és Hantai; 3. A „másolás-hajtogatás”

(copliage) mint módszer – Hantai, Nancy, Derrida – hiánya jellemzi szerző, kézirat, könyvkiadó, gyártás finanszírozása, marketing, kereskedelem vonatkozásban.

Jarjabka Ákos – Kuráth Gabriella

a Pécsi Tudományegyetem Közgazdaságtudományi Karának egyetemi docense,

a Pécsi Tudományegyetem Rektori Kabinetének marketing osztályvezetője

A művészeti alkotások szerepe, avagy egy jubileumi projektnek lehet hosszú távú hatása a felsőoktatásban?

Az előadásban a Pécsi Tudományegyetem európai mértékkel is jelentős Jubileum 650 projektje kerül bemutatásra, különös tekintettel a megvalósult művészeti alkotásokra. A projekt alapjául az szolgált, hogy 1367. szeptember 1-jén kelt oklevelében V. Orbán pápa engedélyezte Nagy Lajos királynak a pécsi egyetem megalapítását.

A cél a hazai felsőoktatás megünneplése volt, míg ezzel párhuzamosan a Pécsi Tudományegyetem erősíteni kívánta a hazai és nemzetközi imázsát, így a lezajlott 650 éves alapítási évforduló méltó megünneplése nem csak Pécs, de a magyar kultúra és oktatásügy kiemelkedő eseménysorozata is volt.

A prezentációban az előadók arra a kérdésre keresik a választ, hogy a jubileumi projekthez köthető, megvalósult művészeti alkotások milyen módon támogatták, illetve támogatják ma is a hazai felsőoktatást, és azon belül a pécsi egyetemet. Ezért az előadás első részében bemutatják a projekt főbb paramétereit (célok, hatókör, időzítés, célcsoportok, főbb eszközök és eredmények), majd a megvalósult művészeti alkotásokat és hatásukat elemzik. Végül összegzik, hogy a művészet a maga szimbolikájával hogyan tudja időszakokon átnyúlóan támogatni egy felsőoktatási intézmény által kitűzött célokat.

Szabó Andrea

a Magyar Tudományos Akadémia Társadalomtudományi Kutatóközpontjának megbízott intézetigazgató-helyettese, az Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karának adjunktusa

A magyar fiatalok és a kultúra – A hagyományos és az újkultúra határán

Gábor Kálmán magyar szociológus a 2000-es évek elején vetette fel, hogy a magyar fiatalok ifjúsági korszakváltásba léptek. Kialakult egy, Somlai Péter által új ifjúságnak nevezett réteg, amelynek a szabadidő szinte korlátlan felhasználási lehetősége a legfontosabb jellegzetessége. De valójában hogyan is töltik el ezt a szabadidőt a magyar fiatalok? Milyen jellegzetességei vannak a magyar kultúra talán legnagyobb felhasználói csoportjának, a fiataloknak? Egyáltalán, értelmezhető-e olyan hagyományos kultúrafelfogás a magyar fiatalok körében, mint magas kultúra vagy populáris kultúra? Az előadás ezekre a kérdésekre reflektál elsősorban a Magyar Ifjúság 2016 nagymintás ifjúságkutatás eredményeinek bemutatásával és értelmezésével.

Fehér Anikó

az MMA Művészetelméleti és Módszertani Kutatóintézetének tudományos főmunkatársa, népzene kutató, karnagy

„Hidegen fújnak a szelek...” – A világzene-jelenség virágzása Magyarországon

A világzene mint zenei műfaj napjaink művészetkutatásában kikerülhetetlen terület. Így nevezzük – immár hivatalosan is – azt az alapvetően szórakoztató céllal létrehozott és előadott zenei alkotást, amely a népzenére, illetve a hagyományos zenére alapoz, azt feldolgozza különböző szórakoztatózenei elemek felhasználásával. Akár többféle nép zenéje is keveredhet, azok elő-

adói sajátosságait az alkotás hol megtartja, hol nem. Különbéle hangszereket szerepeltet, azokat azonban nem feltétlenül eredeti rendeltetésüknek megfelelően használja. Gyakori a vokál, melynek stílusa általában közelebb áll a népzében gyakorta hallható előadásmódhoz, de más műfaji elem is előfordulhat benne.

Egyszerre többféle hagyományos zene, többféle hangszerpark és többféle éneklési stílus is jelen lehet egy-egy alkotásban, amit akár több, más stíusból vagy műfajból jövő zenei szövet is árnyalhat (klasszikus, jazz, pop-rock, kórus stb.). Szövege – ha van – lehet népi eredetű vagy műköltészeti alkotás. A művek szerzője és előadója leggyakrabban azonos. Többnyire sajátos színpadi megjelenés is társul hozzá. Az előadott darabok a népzéhez hasonlóan nem írásban terjednek, hanem a modern „szájhagyomány”, azaz hangrögzített változatuk segítségével. Az egyszerű népzenei feldolgozástól alapvetően az különbözteti meg, hogy határok nélkül gondolkodik, azaz kultúrák/műfajok/stílusok keveredésére épít.

Az előadás a világzene magyarországi történetét, jelen helyzetét és befogadó közönségét mutatja be.

Windhager Ákos

az MMA Művészetelméleti és Módszertani Kutatóintézetének tudományos munkatársa, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem óráadó oktatója, művelődéstörténész

Szerep, tánc, zene – A magyar balett-történet megszakíthatósága

A balett legalább három művészeti ágat (zene, tánc, irodalom) összekötő műfaj, folyamatosan követeli magának a legmegfoghatatlanabb művelődési közeget: a teret. A térben valószínűleg úgy, hogy közben a hangzó anyaga elrebben, az irodalmi szűzsége örökké válik, s csak a mozdulat vezet át az egyik pontból a másikba. A magyar balett történetéből a *Csodálatos mandarint* feltehetően mindenki ismeri, de az azt megelőző több

tucat és az azt követő közel száz táncjátékot jóval kevesebben. A helyzetet bonyolítja, hogy maguk a zeneszerzők sem ismerték sok esetben az előtük működők alkotásait. Így több recepciós hullám és törésvonal is megfigyelhető. Az első hullám Sztojanovits Jenőtől Hűvös Ivánig tartott, az aranykori hullám Dohnányi Ernőtől – Bartók Bélán át – Farkas Ferencig, míg újraértelmező hullám zajlott Szokolay Sándortól Dubrovay Lászlóig. A jelen előadás a megszakítottság általános olvasatát a korai korszakban értelmezi, így a magyar balett történetét elindító Sztojanovits Jenő, Zichy Géza, Máder Rezső, Hűvös Iván és Kerner István munkásságában, bemutatóiban és tereiben. Végül arról is szó esik majd, hogy miért nem hallhatjuk, láthatjuk, táncolhatjuk ma ezeket az egykor kifejezetten népszerű darabokat.

Wesselényi-Garay Andor

az MMA Művészetelméleti és Módszertani Kutatóintézetének tudományos főmunkatársa, építész

A papír tere – Az építészeti kiállítás mediális lehetőségeiről

Amennyiben az építészetet a tudás egy speciális formájának tekintjük, továbbá engedjük kilépni abból a monomedialitásból, amelyben e tudás egyetlen és kizárólagos hordozója a ház, akkor a közegek és a közvetítők egymásba fonódó, egymást alakzatilag is erősítő rendszerére bukkanunk. Ez a mező tértesti jellemzőkkel is felruházható médiumréteggént veszi körbe: értelmezi és konstituálja, magyarázza és termeli az építészetet mint olyat. A házra tapadó, ahhoz csatlakozó és azt problematizáló rétegrendszer, vagyis a beszéd (Vitruvius), a rajz (Villard de Honnecourt), a modell (reneszánsz), a perspektíva (Brunelleschi), de leginkább a diagram (Le Corbusier) és a digitális technikai kép olyan percepcionális fénytörésbe helyezte az építészetet, amelyben a közeg azonossá vált a közvetítővel és létrehozta a faktualitását vesztett szimulakrumát, eredet nélküli másolatát. Ennek legszembetűnőbb példája az építészeti kiállítások gyakor-

latában lezajló változás. Az 1851-es londoni világkiállításon Gottfried Semper még eredetiben látja a „primitív” kunyhót, 1914-ben Kölnben még házakat építenek a Deutsche Werkbund kiállítására, ám azzal, hogy Le Corbusier a modern építészet legfőbb kihívásává emeli a várost, szükségképp felértékelődik, majd egyeduralomra tesz szert az építészeti – nem csak – technikai kép, vagyis a terv és a fotó, amelyek dominanciája értelmezhetetlen, ezoterikus nyelven megszólaló szakkiállítások sorozatát indítja el. A múzeumba helyezett építészet szükségképp veszi el auráját (Walter Benjamin), ami egyben elbizonytalanítja a művészeteken belül elfoglalt pozícióját is. Az előadás saját (társ-)kuratori példaként a középpontba helyezve kíván reagálni a fenti problémára és bemutatni három lehetséges eljárást az építészet kiállítási közegének újraértelmezésére.

Sík Attila

a Pécsi Tudományegyetem Általános Orvostudományi Karának egyetemi tanára

Miért szép a szép? – Neuroesztétika dióhéjban

A művészet nem egy önmagában létező jeleség, hanem az érzékszervek által közvetített érzelmekkel színezett manifesztáció, ami az emberi agyban képződik. A művészet egy humán specifikus jelenség, az állatvilágban nem fordul elő. Ennek oka az emberi agy felépítésének sajátossága. Az agykéreg jelentős változáson ment keresztül a törzsejlődés során, amely új, máshol elő nem előforduló tulajdonság megnyilvánulását eredményezte. Az agyi tevékenységeket feltérképező modern képalkotó eljárások segítségével az agyterületek funkciója valószínűsíthető. Ennek segítségével specifikus agyterületeket lehet körülhatárolni, amelyek szerepet játszanak az esztétikai élmények kialakulásában. Agyunk az egyén fejlődése során jelentősen változik, ezért nem meglepő, hogy a külvilág esztétikai megítélése is módosul életünk során. Az előadandó hipotézis szerint az evolúció során kialakult túléléshez

és fajfenntartáshoz kötődő esztétikai jellegeket (például szimmetria) kereső agyat felváltja az újdonságot keresés vágya, ami eljutat az aszimmetria, az absztrakció, illetve a meghökkentő vizuális elemek esztétikai felértékeléséhez. A vázolt hipotézis szerint a folyamat tanítható, és az agy vizuális terén elért változás magával vonja a nem vizuális téren (zene, ízlelés, irodalom stb.) is az újdonságkeresést és az esztétikai értékváltozást.

Kassai Endre

a Pázmány Péter Katolikus Egyetem és a Budapesti Corvinus Egyetem óraadó oktatója, társadalomkutató

A művészet- és kultúrafinanszírozás vizsgálatának keretei

Sokan és sokféleképpen tanulmányozták már a kulturális élet, vagy azon belül a művészet közegeinek fenntarthatóságát és finanszírozási modelljeit. A tárgykör megközelítéseit és a hazai és a nemzetközi szakirodalomban is számos konszenzusos megfogalmazás jellemzi, még ha a végkövetkeztetések esetében érthetően nagyobb szórás mutatkozik. Az előadás témájának tárgyalásának azon kereteit kívánja bemutatni, amelyek egyrészt megkerülhetetlenek, másrészt amelyeket több-kevesebb szakmai egyetértés övez.

Ennek első lépése a vizsgálni kívánt kulturális univerzum meghatározása és a művészeti ágazatok számbavétele, lehatárolása tölti ki. Ez fogalmi tisztázást, leírást, egyfajta szakmai bemutatást jelent. Ezután a különböző finanszírozási modellek számbavétele és bemutatása következik, és ezen keresztül annak a fogalmi keretnek a megalapozása, amely segítségével legalább a fejlett országok csoportosíthatók, besorolhatók lesznek a kultúrafinanszírozási gyakorlatuk alapján.

Végezetül nem kerülhető meg a kultúrafinanszírozás állami gyakorlatának bemutatása sem, hiszen így válnak értelemezhetővé a „nem állami” finanszírozás lehetőségei, keretei, jelentősége és valós szerepe az egyes ágazatok életében.

Keresnye János

a Kreatív Ipari Klaszter elnöke

A Műhely Modell, azaz hogyan tudjuk feltárni és modellezni a kulturális műhelyek működésének társadalmi-gazdasági viszonyrendszerét.

A pécsi Kodály Központ létrehozása körül több évtizede húzódo társadalmi vita végül is eldőlt, az Európa kulturális fővárosa év végén felavatta a létesítményt, amely azóta is sikeresen működik. Hogyan értékelhetjük a sikert, milyen mutatók alapján állítható egy műhely működéséről, hogy sikeres?

A Magyar Művészeti Akadémia Művészetelméleti és Módszertani Kutatóintézetnek *Műhely Modell* című kutatása arra a feladatra vállalkozik, hogy feltárja, milyen bemeneti és kimeneti változókkal lehet jellemezni az egyes kulturális műhelyek működését, melyek az ok-okozati viszonyrendszerek. A kutatás legnagyobb kihívása, hogy a sokféle adat közül megtalálja, minősítse és kiemlje a releváns és szignifikáns hatásokat, majd modellé formálja azokat. A modell végső feladata, hogy leírhatóvá tegye a kulturális műhelyek sikeres működésének feltételrendszerét.

Fehér Euridiké

a Csiky Gergely Színház igazgatóhelyettese és marketingigazgatója

„Újmédiás” kihívások a színházmarketingben vidéki kőszínházi példák alapján

2019-ben az újmédia erős jelenléte és annak mindennapi életünkre való hatása tudatos vizsgálatra szorul. A művészeti világban egyre erőteljesebb jelenléte és jelentősége van az újmédia által biztosított online felületeknek. A színházak is belekezdtek az újmédia által biztosított lehetőségek ki- és felhasználásába, felismerik a megfelelő kapcsolódási pontokat. Ma már nem bi-

zonytalanodunk el abban a kérdésben, hogy mi is a szerepe egy színháznak a szociálismédia-felületeken. Információszerzésünk középpontjában ma már jelentős százalékban a világhálón elérhető hírek, információk állnak, de még közelebről vizsgálva például a Facebook-tartalmaink kötik le a figyelmünket és akarattalanul is online felületekről szerezzük a napi szintű információinkat. Az elmúlt években erősen megváltozott a világ információáramlás eszközeinek a háttere és formája. A technikai fejlődés szinte kivethetetlen gyorsasággal újabb és kreatívabb eszközöket kínál, egyszerűen kezelhető és felhasználóbarát alkalmazásokat, fejlesztéseket, „kütyüket” és forradalmi termékeket hoz forgalomba. Ezen eszközök nem csak szórakoztatnak, de megjelenési felületet és új kommunikációs célokat teremtenek a szolgáltatóknak a piacon. Kérdés, hogy egy kulturális szolgáltatást nyújtó szervezetnek hogyan illeszthető be kommunikációs csatornáiba az új lehetőséget nyújtó, modern technológia által biztosított megjelenési felület? Milyen módon maradhat meg a magas kultúrát közvetítő közeg üzenete, ha olyan felhasználóhoz is eljut, akik nem avatottak, vagy nem érdekeltek a témában? A „webbázisú” szociális médiáról szóló szakirodalom minden nap tágabb ismeretekkel számol be, de a fejlődése és terjedése nagymértékben meghaladja a szakterületen kutatók adatfeldolgozó képességét.

Kollarik Tamás

a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsának tagja

A film mint stratégiai ágazat – A magyar film támogatásának gazdasági relevanciái, jogfejlesztő hatása

A film a kultúra vagy művészetek felől, de a gazdaság felől tekintve is stratégiai ágazat. Művészeti ág egyrészről, amely különös szerepet játszik a kultúra és akár a nemzeti identitás formálásában, de másrészről gazdasági ágazat is, amely jelentős szerepet tölt be a nemzetgazdaságokban, munkahelyeket teremt. A filmszektor a produkciók számát, a nemzetközi fesztiválsikereket

illetően, valamint a gazdasági kimutatásokat tekintve is fénykorát éli ma Magyarországon. A filmipar az elmúlt években megsokszorozta méretét és hazánk stratégiai ágazatává nőtte ki magát, a legnagyobb mértékben hozzájárulva az ország GDP-növekedéséhez egész Európában. Az előadás célja, hogy a szektorban végzett friss kutatási adatok felhasználásával a film hazai intézményrendszerén keresztül bemutassa, hogy a filmek támogatásának a kultúrateremtés mellett milyen közgazdasági, jogfejlesztő vonatkozásai vannak hazánkban.

Magyar Művészeti Akadémia
Művészetelméleti és Módszertani
Kutatóintézet

ESTÉK A HILD-VILLÁBAN MŰVÉSZETELMÉLETI ELŐADÁS-SOROZAT

„Krisztus kenyér s bor színében..”

AZ EUCHARISZTIA HATÁSA A MA EMBERÉRE

2019. február 21. | 18:00

BOROS JÁNOS:

A látható és a láthatatlan
- Az Eukarisztia tan
és a modern ismeretelmélet

2019. március 7. | 18:00

FEKETE GYÖRGY:

Tekintet az égre

2019. március 21. | 18:00

FÜZES ÁDÁM:

Az eucharisztia: áldozat,
megjelenítő megemlékezés
- Találkozási pont Isten-ember,
ember-ember között

2019. április 4. | 18:00

WINDHAGER ÁKOS:

20. századi misék és a politika
(Dohnányi, Lajtha, Szokolay)

2019. április 25. | 18:00

**WESSELÉNYI-GARAY
ANDOR:**

Makovecz építészete
és annak hatása

2019. május 9. | 18:00

FEHÉR ANIKÓ:

Zene a templomban
- A népének terjedése,
feldolgozása a 20. században

HILD-VILLA
az MMA Művészetelméleti és Módszertani
Kutatóintézet székháza